

Z BLASKIEM I PRECYZJĄ

Jak wskazuje tytuł dzisiejszego koncertu, będzie on obfitował w utwory wymagające od wykonawców nie tylko wysokiego kunsztu artystycznego, ale również niezwykłej biegłości i precyzji technicznej. Już na początku usłyszymy efektowny *Taniec z szablami* gruzińskiego kompozytora XX wieku Arama Chaczaturiana. Choć utwór ten znany jest szerokiej publiczności, niewiele jednak wie i pamięta, że pochodzi on z baletu *Gajane*. *Koncert na sopran koloraturowy i orkiestrę* Reinholda Glière'a jest swoista perełką literatury wokalne, rzadko jednak wykonywaną ze względu na stopień trudności. Składa się z dwóch kontrastowych części, z których pierwsza jest liryczna i melancholijna, druga zaś, to istny popis wirtuozerii i wokálnego kunsztu. *Humoreska nr 7* czeskiego kompozytora XIX wieku, Antonina Dwořaka, jest najslawniejszą z cyklu ośmiu humoresek napisanych przez kompozytora na fortepian. *Nuit d'étoiles* to jedna z 55 pieśni francuskiego kompozytora doby impresjonizmu, Claude Debussy'ego. Skomponował ją w wieku 18 lat, do tekstu francuskiego poety XIX wieku, Théodore de Banville. Jego kolejna kompozycja, *Clair de lune*, pochodzi z czteroczęściowej fortepianowej *Suity bergamasque*. Grywana bardzo często jako samodzielny utwór, jest jednym z czołowych przykładów impresjonizmu w muzyce. *Słowik* - wokaliza Camille Saint-Saënsa i *Air vijf* Francisca Poulenc'a, ostatnia z cyklu czterech pieśni *Airs chantés* skomponowanych na sopran i fortepian, to dwa kontrastujące pod względem charakteru utwory. Pierwszy - nastrojowy, imitujący śpiew słowika, drugi – brawurowy i pełen ognia. Po utworach kompozytorów francuskich usłyszymy fragment *II Rapsodii węgierskiej* Austriaka, Franciszka Liszta. Jest to jedna z 19 rapsodii napisanych przez kompozytora na fortepian. Utwory te były częściowo inspirowane węgierskimi tańcami „Verbunkos”, powstałymi podczas werbunków do armii. *Ombre légère – aria Dinorah* z opery *Dinorah* Giacomo Meyerbeer'a to klasyczny popis operowej wirtuozerii. Meyerbeer, choć z pochodzenia był Niemcem, większość życia spędził we Francji, a w swoich operach łączył z powodzeniem styl włoski, francuski i niemiecki. Podobnie stało się z Jacquesem Offenbachem, który również był z urodzenia Niemcem, jednak żył i tworzył we Francji. *Aria Olimpi* z jego opery *Opowieści Hoffmana* jest jedną z najbardziej wymagających arii operowych. *Histoire du Tango* to jedno z najslawniejszych dzieł mistrza tanga, Argentyńczyka, Astora Piazzolli. Jest to zbiór czterech utworów na flet i gitarę, ukazujących historię tanga na przestrzeni lat. Cafe 1930 jest drugim utworem z cyklu.

Magdalena Rostworowska

PROGRAM

Aram Chaczaturian (1903-1978)

Piotr Czajkowski (1840-1893)

Reinhold Glière (1875-1956)

Antonin Dwořák (184-1904)

Claude Debussy (1862-1918)

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Francis Poulenc (1899-1963)

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Claude Debussy (1862-1918)

Franciszek Liszt (1811-1886)

Giacomo Meyerbeer (1791-1864)

Astor Piazzolla (1921-1992)

Taniec z szablami

Parafraza na temat Arii Leńskiego

z opery Eugeniusz Oniegin

Koncert na sopran koloraturowy i orkiestrę,

wersja kameralna

Andante

Walc - Allegro

Humoreska op.101 nr 7

Nuit d'étoiles

Słowik (wokaliza)

Air vijf

Romanse op.37

Clair de lune

II Rapsodia węgierska (fragment)

aria Dinorah „Taniec z cieniem”

z opery Dinorah

Cafe 1930 z suity Histoire du Tango

Jacques Offenbach (1819-1880)

*aria Olimpij „Lalka”
z opery Opowieści Hoffmana*

Wykonawcy:

Grażyna Mądroch – sopran koloraturowy

Ewelina Kliczkowska – flet

Adam Sychowski – fortepian

Kierownictwo artystyczne cyklu – **prof. Andrzej Zieliński**

Grażyna Mądroch – uczennica i pierwsza dyplomantka znakomitej śpiewaczki koloraturowej Bogny Sokorskiej – słynnego „Słowika Warszawy”. Związana z Warszawską Operą Kameralną śpiewa czołowe partie z oper Mozarta, Rossiniego, Donizettiego, Verdiego. Śpiewa w mozartowskich festiwalowych przedstawieniach Warszawskiej Opery Kameralnej w Warszawie, Wiedniu, Madrycie, Bejrucie, Tokio, podczas Bodeńskiego Festiwalu w Friedrichshafen i Warszawskiego Festiwalu Muzyki Sakralnej. W repertuarze ma partie operowe, oratoryjne, pieśni, wykonuje muzykę sakralną od baroku do współczesności, śpiewa także repertuar m.in. z operetek i musicali oraz piosenki filmowe. Występowała w wielu krajach m.in. Niemczech, Belgii, Holandii, Francji, Szwajcarii, Hiszpanii, Włoszech, Słowacji, Austrii, Libanie i Japonii. Jest założycielką i prezesem fundacji im. Bogny Sokorskiej. W roku 2014 otrzymała od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Dyplom Uznania za działalność na rzecz kultury. Od 2015 r. prowadzi cykl koncertów „Podwieczorek z muzyką klasyczną” w Centrum Promocji Kultury Praga-Południe, gdzie promuje młode talenty i propaguje artystów, którzy już od nas odeszli.

Ewelina Kliczkowska – absolwentka Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, w klasie prof. Andrzeja Łęgowskiego uzyskała dyplom z wyróżnieniem oraz wpis do Złotej Księgi najlepszych absolwentów uczelni. Koncertowała jako solistka i kameralistka w wielu krajach Europy oraz w Japonii. Współpracowała z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Pomorskiej, Operą Nova w Bydgoszczy, zespołem Capella Bydgostiensis, Teatrem Muzycznym w Lublinie, Płocką Orkiestrą Symfoniczną z orkiestrą Warsaw Camerata, Alfred Hause Tango Orchestra, a obecnie z kameralną orkiestrą INTERMEZZO pod dyrekcją Adama Sychowskiego. Od 2007 r. prowadzi klasę fletu w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych im. F. Chopina w Warszawie. Swoje zainteresowania i umiejętności pogłębia również w zakresie praktyki wykonawczej muzyki dawnej – początkowo jako uczestnik, a od 2010 r. jako kierownik organizacyjny Międzynarodowych Letnich Kursów Metodycznych Muzyki Dawnej w Warszawie.

Adam Sychowski ukończył Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie Jerzego Sterczyńskiego. Od 1997 roku nieprzerwanie realizuje koncerty edukacyjne Filharmonii Narodowej. Występuje także w spektaklach tematycznych Teatru Buffo, gdzie m.in. wspólnie z Januszem Stokłosą gra duety fortepianowe. Współpracował z Teatrem Komedii oraz orkiestrą Concentus Pro Arte, Teatrem IMKA. Dokonał szeregu nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji Polskiej (m.in. muzyka do filmów *Mój Nikifor* i *Plac Zbawiciela*). Współpracuje z wieloma instrumentalistami i wokalistami. Pianista kieruje także zespołem Intermezzo.